

■ Ἀπὸ τὸ Ὅρθοδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

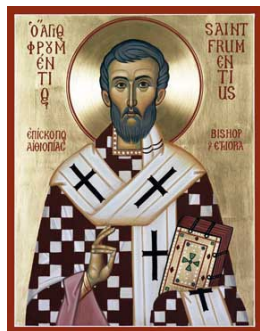
Ὁ Ἅγιος Φρουμέντιος, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἀβησσυνίας καὶ Φωτιστὴς τῆς Αἰθιοπίας¹

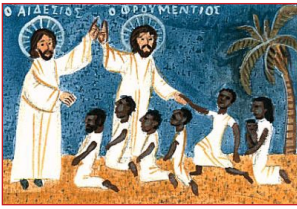
† 30ῆ Νοεμβρίου 383

Ἐπὶ βασιλείας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου (περὶ τὸ 330), ὁ Μερῳπίος, ἓνας φιλόσοφος ἀπὸ τὴν Τύρο τῆς Φοινίκης, ἐπιχείρησε ἐξερευνητικὸ ταξίδι πρὸς ἄγνωστες περιοχές, στὶς ἀκτὲς τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. **Μεταξὺ** τῶν συνοδῶν τοῦ ἦταν καὶ δύο νέοι Χριστιανοί, ὁ Φρουμέντιος καὶ ὁ Αἰδέσιος.

Μία ἡμέρα, καθὼς ἐσταμάτησαν σὲ κάποιον λιμάνι γιὰ νὰ πάρουν νερό, τὸ πλοῖο τους δέχθηκε ἐπίθεσι ἀπὸ πειρατὲς καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς σφαγιάσθηκαν ἀγρίως ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δύο νέους. **Ὁ** Φρουμέντιος καὶ ὁ Αἰδέσιος πούληθηκαν σκλάβοι στὴν αὐλὴ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀβησσυνίας καὶ ἐκεῖ διακρίθηκαν τόσο πολὺ γιὰ τὴν εὐγένεια καὶ τὶς ἰκανότητές τους, ὥστε ἔγιναν οἰκονόμοι τοῦ παλατιοῦ. **Μετὰ** τὸν θάνατο τοῦ Βασιλέως, ἡ Βασίλισσα ἐμπιστεύθηκε στὸν Φρουμέντιο τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ νεαροῦ διαδόχου τοῦ Θρόνου Ἐζανὰ καί, καθὼς ἔχαιρε μεγάλῃς εὐνοίας, ἐξασφάλισε στοὺς Ῥωμαίους ἐμπόρους τοῦ Βασιλείου τῆς Ἀζώμης τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκοῦν ἐλεύθερα τὴν χριστιανικὴ λατρεία.

Ὅταν ἐνηλικιώθηκε ὁ Βασιλεὺς Ἐζανὰ, ὁ Αἰδέσιος ἐπέστρεψε στὴν πατρίδα του Τύρο καὶ ἔγινε Πρεσβύτερος, ὁ Φρουμέντιος ὁμοῦς, ἐμπορούμενος ἀπὸ ἀποστολικὸ ζῆλο, μετέβη στὸν Ἅγιο

Ἀθανάσιος τὸ Μέγα, στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἄνεφερε στὸν Ἅγιο Ἱεράρχη σὲ ποιά κατάστασι ἄγνοιας εὐρίσκοντο οἱ κάτοικοι τῶν μακρινῶν ἐκείνων περιοχῶν καὶ πόσο διψοῦσαν γιὰ τὸ μήνυμα τῆς Σωτηρίας. Ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος τὸν ἔστειλε σὲ ἱεραποστολή, ὡς πρῶτο Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀβησσυνίας, περὶ τὸ 350.

Μὲ τὴν βοήθεια τῆς Θείας Χάριτος, ὁ Φρουμέντιος ἀπεδείχθη πραγματικὸς Ἀπόστολος. Μετέφρασε τὴν Ἁγία Γραφή στὴν τοπικὴ γλῶσσα, ἐδίδασκε ἀκούραστα, διέτρεχε πόλεις καὶ ἐρήμους, παντοῦ δὲ θαυματουροῦσε καὶ ἐθεράπευε, προκειμένου νὰ δείξει στοὺς εἰδωλολάτρες, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι δύναμις Θεοῦ. Μετέστρεψε ἔτσι τὸν Βασιλέα Ἐζανά, καθὼς καὶ ἓναν ἀρκετὰ μεγάλο ἀριθμὸ ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἔκτισε πλῆθος Ναῶν, ἀλλὰ τὸ ἴδιο τὸ Βασίλειο ἔγινε χριστιανικὸ μόνον πολὺ ἀργότερα, τὸν 5^ο αἰ².

Ὁ αἰρετικὸς Αὐτοκράτωρ Κωνστάντιος Β' (337-361) δὲν ἤθελε ὡστόσο νὰ ἀφήσῃ στὰ χέρια τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ στοὺς Ὀρθοδόξους τὸν ἔλεγχο τῆς μακρινῆς ἐκείνης ἀποστολῆς καὶ ὅταν ἐκθρόνισε τὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο ἔγραψε στὸν Βασιλέα τῆς Ἀξώμης Ἐζανά, γιὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ στείλῃ ὀπίσω τὸν Φρουμέντιο στὴν Ἀλεξάνδρεια³.

Τὸ 357, ὁ ἀρειανὸς ἐπίσκοπος Θεόφιλος ὁ Ἰνδὸς ἀνεχώρησε γιὰ τὴν Αἰθιοπία, ἀλλὰ σταμάτησε στὸ γειτονικὸ βασίλειο τῶν Ὀμηριτῶν (Υεμένη), δίχως νὰ φθάσῃ στὴν γῆ ὅπου ὁ Φρουμέντιος ἐστήριζε τὴν Ὀρθοδοξία στὶς ψυχὰς τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ Κυρίου τὸ ἔτος 383, καὶ τὰ τίμια Λείψανά του πραγματοποιοῦσαν πλῆθος θαυμάτων.

Τιμᾶται ὡς Φωτιστὴς τῆς Αἰθιοπίας, ὅπου τὸν ὀνομάζουν «Πατέρα τῆς Εἰρήνης» (Abba Salama) καὶ ἔγινε ὁ πρῶτος *Abune* (τίτλος, ὁ ὁποῖος δόθηκε στὴν κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Αἰθιοπίας).

1. Βλ. Σωζομενός, *Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία*, Β', 24.

2. Βλ. Ἅγιο Ἀρέθα († Μνήμη: 24η Ὀκτωβρίου) καὶ Ἅγιος Γρηγόριος († Μνήμη: 19η Δεκεμβρίου).

3. Βλ. Ἅγιος Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, *Ἀπολογία πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον* 29-31 (PG 25, 632-636).

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγιῷ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

